

noprávního stejně jako i veškerá s ním související úřední činnost zaměstnanců státních drah tak, že i listiny, jimi jako úředními orgány státní moci v oboru jejich působnosti řádně vydané, jsou listinami veřejnými podle § 199 d) tr. zák.

Čís. 1613.

Zákon na ochranu republiky ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n.

»Zástupem« (§ 39 čís. 2 zákona) dlužno rozuměti sejítí se většího počtu osob, při němž individualita jednotlivce ustupuje do pozadí a nepadá na váhu.

(Rozh. ze dne 14. dubna 1924, Zm I 10/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 25. října 1923, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle §u 16 čís. 1 zák. ze dne 19. března 1923, čís. 50 Sb. z. a n., mimo jiné z těchto

důvodů:

Neprávem popírá stížnost, že v projednávaném případě není znaku veřejnosti podle §u 16 čís. 1 zák. na ochranu republiky. Znak tento je blíže vymezen v §u 39 čís. 2 zákona v ten smysl, že veřejně jest vykonán čin, byl-li zejména spáchán ve shromáždění nebo před zástupem. Po skutkové stránce jest zjištěno, že u stolu seděl kromě obžalovaného svědek B. a pak asi 5 jiných hostů a že v téže hostinské místnosti byli ještě další hosté, kteří hráli v karty a seděli u jiných stolů. Dále vzal soud za prokázáno, že obžalovaný, opakuje závadný výrok, povstal a hlasitě jej pronesl, z čehož usuzuje soud, že zamýšlel, aby výrok byl všeobecně slyšen. Těmito zjištěními soudu je prokázáno, že tu byl takový počet lidí, jenž je způsobilý naplniti pojem zástupu, pod nímž rozuměti dlužno sejítí se většího počtu osob, a byl počet tento v tomto případě již takový, že při něm individualita jednotlivce ustupovala do pozadí a nepadala na váhu, jak to stížnost právě žádá. Za tohoto stavu věci netřeba se obíratí otázkou, zda jsou zde předpoklady »shromáždění« dle citovaného místa zákona. Výrok, odsuzující obžalovaného odpovídá proto stavu věci i zákonu.

Čís. 1614.

Podmíněný odklad výkonu trestu (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n.)

Povolení podmíněného odkladu výkonu trestu nelze činiti závislým na tom, že odsouzený do určité doby nahradí soukromému obžalobci útraty řízení (§ 5 zákona).